

தியாகிகள் தினமான இன்று கிண்டி – காந்தி மண்டப வளாகத்தில்
தியாகி செண்பகராமன் சிலையினை திறந்து வைத்து
முதலமைச்சர் கலைஞர் ஆற்றிய உரை

(17.7.2008)

இன்று நடைபெறுகின்ற இந்த சிலை திறப்பு விழா நாம் முன்னோர்களை மறந்து விடவில்லை – நமக்கு சுதந்திரம் வாங்கித் தரப் போராடியவர்களை என்றைக்கும் மறக்க மாட்டோம் என்பதற்கு அடையாளமாக எழுப்பப்பட்டுள்ள சிலையின் திறப்பு விழாவாகும்.

பல தியாகிகளைப் பற்றியெல்லாம் நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். இந்திய நாட்டினுடைய விடுதலைக்காகப் போராடியவர்கள், சுதந்திரக் கனலை எழுப்பியவர்கள், எந்தெந்த வகையிலே என்னென்ன முறைகள் சாத்தியமானவைகளோ, அந்த சாத்தியமான முறைகளிலெல்லாம் தங்களை இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்திற்காக ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்கள் என்று பார்த்தால் அந்த வரிசையில் நம்முடைய தியாகி செண்பகராமன் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாறு இந்தியாவைப் பொறுத்த வரையிலே பெருமளவுக்கும், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே ஓரளவுக்கும் மறைக்கப்பட்ட வரலாறு, மறைந்து கிடக்கின்ற வரலாறாகும்.

அந்த வரலாற்றை எடுத்துக்காட்ட வேண்டுமென்ற நினைப்போடும், எப்படி பாஷ்யம் தியாகிகளிலே ஒருவர் – இளம் வயதிலேயே உயிரைத் திரணமாக மதித்து தேசியக் கொடியை ஏற்றுவதற்காக கோட்டைக் கொத்தளத்திலே உச்சி வரையிலே ஏறியவர் என்பதை நினைவுபடுத்துகின்ற வகையிலே அவர்களுடைய சிலையைத் திறந்து வைத்திருக்கிறோமோ, எப்படி சென்னை ராஜ்யம் என்ற பெயர் மாற்றப்பட்டு “தமிழ்நாடு” என்ற பெயர் வர வேண்டுமென்பதற்காக உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிர் நீத்த தியாகி

சங்கரலிங்கனாருடைய சிலையை இங்கே திறந்து வைத்திருக்கிறோமோ அதைப் போல அத்துணை பெரிய தியாகத்தை நேரடியாக நாமெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய அளவிற்கு செய்தாரா என்ற கேள்விக்கிடையே, அவர் செய்த தியாகங்கள் சாதாரணமானவைகள் அல்ல என்ற நிலையில் நம்மை வியப்புக்குள்ளாக்குகின்ற வகையில் செண்பகராமனுடைய வரலாறு அமைந்திருக்கின்றது.

செண்பகராமன் என்பது தனித்துச் சொல்லப்பட்ட பெயர் மாத்திரமல்ல, “ஜெய்ஹிந்த் செண்பகராமன்” என்று தான் அவரை அழைத்தார்கள். 1907ஆம் ஆண்டிலேயே அவர் இந்த முழக்கத்தைச் செய்தவர். நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ், ஐ.என்.ஏ. படை இந்த முழக்கத்தைப் பிறகு செய்தது என்றாலுங்கூட, இந்த முழக்கத்தைத் தொடங்கி வைத்தவர் செண்பகராமன் என்று சொன்னால் அதை யாரும் மறுக்க முடியாது, வரலாறு அப்படித் தான் சொல்கிறது. 1907ஆம் ஆண்டு - நாமெல்லாம் பிறக்காததற்கு முன்பே, செண்பகராமன் ஒரு பெரிய குடும்பத்திலே பிறந்தவர், கற்றுணர்ந்தவர், அயல் நாட்டு பிரமுகர்களிடமெல்லாம் தொடர்புடையவர். இன்னும் சொல்லப் போனால், லெனினோடு பழகியவர். ரஷ்யத் தலைவர்களோடெல்லாம் பழகியவர். ஜெர்மானியத் தலைவர்களோடு பழகியவர். இட்லரோடு நெருங்கிய நண்பராக இருந்தவர். இட்லரோடு அவர் நட்பு பாராட்டி வாழ்ந்த அந்தக் காலத்தில் பேச்சுவாக்கில் இட்லர், இந்தியர்களைப் பற்றி இழிவாகப் பேசிவிட்டார் என்பதற்காக மன்னிப்பு கேட்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி, வேறு வழியில்லாமல் இட்லர் ஒருவரிடத்தில் மன்னிப்பு கேட்டாரென்றால், அது தியாகி செண்பகராமனிடத்திலே என்பதை வரலாறு சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட வீரம் செறிந்த ஒரு பெருமகன், திருவணந்தபுரத்திலே தோன்றி தமிழகத்திலே வாழ்ந்து இங்கே தொகுப்புரையாளர் குறிப்பிட்டதைப் போல சென்னை கோட்டை வரை வந்து “எம்டன் கப்பலிலே” வந்து

குண்டு போட்டு, இன்றைக்கும் “எம்டன்” குண்டு என்று பேசப்படுகின்ற அளவிற்கு அந்தப் பெரும் காரியத்திலே அவர் ஈடுபட்டார். அவரை இதற்கு மேல் வாழ விடக் கூடாது என்று ஜெர்மனியிலே உள்ளவர்கள் அவருடைய உணவிலே மெல்ல கொல்லுகின்ற விஷத்தைக் கலந்து, அதன் காரணமாக அவர் உயிர் விட்டார் என்றும் ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு இருக்கிறது.

இப்படி இந்திய மண்ணைக் காப்பதற்காகப் பாடுபட்டு பணியாற்றி, தியாகங்கள் செய்து ஜெய்ஹிந்த் என்ற வீர தீர சுலோகத்தை இந்திய மக்களுக்கு வழங்கிய அந்தப் பெருமகன் இங்கே இன்றைக்கு சிலையாக நிற்கிறார். அந்த உருவத்தை, வடிவத்தைக் காணும்போது அவர் எவ்வளவு கம்பீரமானவர், எந்த அளவிற்கு வீரத் தன்மை வாய்ந்தவர், நெஞ்சழுத்தம் கொண்டவர் என்பதெல்லாம் அந்தச் சிலையின் மூலமாக விளங்குகின்றது.

அத்தகைய ஒருவருடைய சிலையைத் திறந்து வைக்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தமைக்காகவும், அதை நிறைவேற்றுகின்ற அந்த வாய்ப்பு இந்தத் தியாகிகளையெல்லாம் எங்கே சிலை வடிவத்தில் அமைத்திருக்கிறோமோ அந்த இடத்திலே அமைப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காகவும் இந்த வாய்ப்பை அளித்த தமிழ்ப் பெருமக்களுக்கு - எப்படி இந்த வாய்ப்பை அவர்கள் உனக்கு அளித்தார்கள் என்று கேட்கக் கூடாது - அவர்கள் இந்த வாய்ப்பை அளித்து நம்மை அரசிலே உட்கார வைக்கா விட்டால் இந்தச் சிலையே வந்திருக்காது. எனவே தமிழ்ப் பெருமக்களுக்குத் தான் நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டுமென்று கூறி, இந்த வாய்ப்பளித்த தமிழ் மக்களுக்கு, பெரியோர்களுக்கு சிலை வடிவிலே நிற்கின்ற அந்தப் பெருமகனுக்கு நம்முடைய நன்றியை, வணக்கத்தைக் காணிக்கையாக்கி, இந்தச் சிலை திறப்பு விழாவிலே கலந்து கொண்ட உங்களனைவருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்து இந்த அளவில் என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.